

Te vroeg

De nieuwsbrief van april is al verzonden en in de laatste paar dagen gebeurt er nog van alles. We planten nog een clematis en een druif bij de gite. Om de boel maar snel aan het groeien te krijgen zodat het een sfeervol terras wordt. Ik race nog even naar Dijon om een slaapbank te halen want per 1 mei (last minute) is de gite verhuurd. En dat staat op de site.

Ik word ineens gebeld door de man die de heggen zou komen zagen en zie aan het resultaat:

De avond ervoor moet ineens het (nog altijd) noodhek verwijderd worden zodat ze erbij kunnen. Daarna moeten alle takken weer geruimd. Gelukkig helpt Henri mijn buurman me weer met de tractor. Want alle takken met de hand wegslepen is niet te doen. Daarna moeten we maar een verlaat paasvuur hebben. Want anders komen we er nog niet vanaf. En nu komt een definitief hek waarmee mijn engelse vrienden me komen helpen.

Het uitzicht was altijd al fantastisch maar nu is het enorm. We kijken alle kanten op.

Met de volle maan slaat het weer weer wat om. Het is wat frisser en we krijgen wat druppels water. Maar daar zijn we alleen maar blij mee voor de tuin. Alleen op de grasmaaier die in de revisie is is het even wachten, het zou 2 weken duren en het worden er bijna 5. Dan staat het gras dan ook knie hoog.

Op 1 mei vertrekt Nollie in alle vroegte richting Bazolle. Daar staat ze op de brocante. Daar keek ze al een hele tijd naar uit. Ze maakt al met al 85 euro winst en de zolder is weer een stukje leger. De volgende brocante is alweer besproken. Dit keer met pinksteren in Jailly. Vlak bij ons in de buurt. Ze is in huis niet de enige opruimer: onze Wolf "ruimt" als het maar even kan onze schoenen op in de tuin, verder zorgt hij dat we langzaam maar zeker van een rieten stoel afkomen. En Teazle snaait alles van het aanrecht wat binnen haar bereik ligt.

Voor het eerst scheer ik mijn schapen niet zelf, maar komt de scheerder. 4 mei is

het zover. Het is best raar maar gaat een stuk sneller. Het voordeel van zelf scheren is dat je een warme dag kunt uitzoeken. Terwijl zij hun jas kwijt raken haalt Nollie die van haar weer uit de kast, zo fris is het hier op het ogenblik. De wind giert om het huis. Maar gelukkig hebben we meer schuur en kunnen ze allemaal even naar binnen voor de nacht. Alleen de laatste 5 (de jonge schapen die apart zitten) moet ik nog zelf doen. De eerste 3 volgen 2 weken later en dan geeft mijn scheerkop de geest. En repareren gaat hier niet snel! Geukkig voor de schapen helpt een kennis ons uit de brand. Iedereen is de winterjas weer kwijt. Voor het eerst verdien ik wat met de wol: een stuk nagelkaas uit Holland van iemand die wil gaan spinnen.

De hop is weer druk aan het voeren. Het eerste nest zit weer in de muur met 2 kuikens.

De aardappels gaan weer in de grond, we leggen boontjes en capucijners. En onze aardbeien plantjes groeien lekker door. Ook zaai ik suikermais en honingmeloenen. We kopen prei plantjes op de grote foire van Corbigny. Ondanks een enorme wolkbreuk is het er gezellig druk.

Koolzaad “lappendeken”

De zondag na hemelvaart brengen we 's morgensvroeg gasten naar de trein in Nevers. Op de terugweg worden we gestopt in Bona (half elf 's morgens) en moet ik blazen. Om deze tijd van de dag schijnen er hier in Frankrijk al de nodige positieven te zijn. Ik kwam toch niet verder dan 0,00.

Op 17 mei, 11 jaar na haar geboorte via een keizersnede op de toen nog Oudevaart in Warmenhuizen, overlijdt mijn oudste schaap Sproet hier te Maubranche. De stammoeder van al mijn schapen. In haar leven heeft ze in 8 keer 19 lammeren gebracht.

Mijn kippen geef ik overdag de vrijheid tot scharrelen, ze graven meteen een gat in een zandhoop om eens lekker te baden. Het lijken wel dutse toeristen op het Schoorlse strand. We missen alleen het windscherm en de koelbox. Of het een goed idee is is nog niet duidelijk want bij de bureu worden op klaar lichte dag door de vos 8 kippen vermoord en meegenomen.

Ook de brocate in Jailly levert weer geld op. Het is prachtig weer en er komt het nodige volk. We worden er al bedrevener in: de winst stijgt en de zolder wordt leger. En heel apart, wat de ene keer veel bekijks heeft wordt de volgende keer niet eens bekeken.

Na afloop van de brocante zakken we even af langs nederlandse vrienden die ineens 's morgens een geitenbok in hun tuin hadden gevonden voor de tuindeuren. Het dier was kreupel en of ik even wilde komen kijken. Daarnaast wilden ze hem ook wel erg graag weer kwijt. Na overleg met mijn collega hoorde ik dat ofwel de dierenbescherming zo'n dier moet opvangen (gesloten tijdens de Pinksteren) of de Mr le Maire. Dus wij hebben onze burgervader gebeld die daarop ook prompt verscheen. En na wat heen en weer discussieren van wie het dier zou kunnen zijn is er besloten dat hij uit "de Souk" zou moeten komen. Daar woont een bijzonder soort familie. Inderdaad bleek het hun dier. En wonderlijk zijn ze ook echt, het dier werd opgetild en gillend afgevoerd, geen hand, geen sorry, geen merci. Dus mocht u nog eens verlegen zitten met een dier: bel gerust uw burgemeester!

We maken een folder om te verspreiden en de aandacht te vestigen op onze gite. En ik schrijf de gite in op nog een paar sites. Hopen dat het werkt. Bij een van de sites vertellen ze me dat ze vooral bezocht worden door 55 plussers, of ik dat niet erg vind. En hoe lang ze maximaal mogen blijven, nou zolang ze betalen natuurlijk!

Op 9 juli komt de tour de France door St Saulge. Erg goed voor het dorp want nu worden er wegen geasfalteerd waar de commune geen geld meer voor heeft. Hij komt net niet bij ons voor de deur, maar over de weg die parallel aan de onze naar St Saulge loopt. St Saulge zal 2 uur van de buitenwereld afgesloten zijn. Dit alles heeft het dorp te danken aan het feit dat een van de oud organisatoren hier vandaan kwam en omdat hij recentelijk is overleden komt nu de tour als eerbetoon weer aan.

We krijgen weer 13 sterre hout voor komende winter. Dus moeten we weer aan het stapelen. De 12 van vorige winter zijn er bijna door. Dezelfde dag dat het hout aangevoerd wordt wordt de inhoud van de septic tank afgevoerd. We hadden een vreemde geur in huis en met het nieuwe seizoen voor de deur is dat

niet prettig. We kunnen gelukkig de officiële dienst omzeilen en komt een bevriende boer de boel legen. Aanzienlijk goedkoper!!

Nollie moet verplicht in gezwinde pas elke dag een half uur wandelen. Dit als gevolg van een jambe d'etalage. Ofwel een etalagebeen zoals het in het nederlands heet. De honden zijn er blij mee. Als ze niet aan wandelen toekomt fietst zedroog op de hometrainer en meldt dat ze bij de burens gaat slapen en morgen terug zal komen. Dwz dat ze op de meter 3000 m heeft afgelegd.

Tot de volgende keer uit een winderig Maubranche,

Nol en Koos

